

7 sierpnia 2026 — 19:30 | 21:15

Krużganki klasztoru oo. dominikanów

QUIET SONGS

Pieśni o życiu, przemijaniu i losie

Zachęcamy do zapoznania się z tekstami przed lub po koncercie.

Jeśli jednak chcesz śledzić tłumaczenia w trakcie wykonania, uprzejmie prosimy o przyciemnienie ekranu Twojego urządzenia – tak aby nie rozpraszać pozostałych słuchaczy.

Dziękujemy za wyrozumiałość i wrażliwość!

Marienlied | z tradycji austriackiej

Stille Zeit | z tradycji austriackiej

Traubenwalzer | z tradycji austriackiej

Da Summa is aussi | z tradycji austriackiej

Es tuat scho herbstelen | z tradycji austriackiej

Anoj pusėj Dunojėlio | z tradycji litewskiej

Leliumai | z tradycji litewskiej

Žalio vario | z tradycji litewskiej

Kur tas šaltinėlis? | z tradycji litewskiej

Разлилась | z tradycji rosyjskiej

По-над Русью святою | z tradycji rosyjskiej

Äripa | z tradycji tatarskiej

Oh Jeesus, Sinu valu | estoński chorał

z Noarootsi, arr. Anna-Liisa Eller

Kes Jumalat nii laseb teha | estoński chorał

z wyspy Vormsi, arr. Anna-Liisa Eller

Kas on linnukesel muret

| estoński chorał z Noarootsi, arr. Cyrillus

Kreek (1889–1962) & Anna-Liisa Eller

Miks mu süda ennast vaevab

| z tradycji estońskiej

Salley Gardens | z tradycji angielskiej

The Ash Grove | z tradycji angielskiej

Tarleton's jig | z tradycji angielskiej

Balowe | z tradycji angielskiej

Edinburgh Town | z tradycji angielskiej

Three ravens | z tradycji angielskiej

Almande de symmerman

| z tradycji holenderskiej

De maeght in de borst getroffen

| z tradycji holenderskiej

QUIET SONGS to wyjątkowy międzynarodowy projekt artystyczny, który skupia instrumentalistki młodego pokolenia wyspecjalizowane w historycznej praktyce wykonawczej. Każda z artystek wnosi do projektu indywidualne doświadczenie solowe i kameralne, zdobywane na uznanych scenach muzyki dawnej w Europie.

W gronie wykonawczyń znajduje się skrzypaczka Daria Spiridonova, absolwentka Konserwatorium Moskiewskiego, uczelni we Frankfurcie oraz w Ciesieniu. Jest laureatką cenionych konkursów, takich jak H.I.F. Biber Competition, Göttingen Händel i Jan van Wassenaer Competition. Jako liderka kierowała m.in. Frau Musica Orchestra i regularnie koncertuje na Utrecht Early Music Festival. Gra na wyjątkowym instrumencie – skrzypcach Willema van der Sijde z 1690 roku.

Projekt Quiet Songs współtworzy druga skrzypaczka, Elise Dupont, która kształciła się w Royal Academy of Music w Londynie u Rachel Podger. Współpracowała z Netherlands Bach Society jako Young Bach Fellow, zdobyła Mica Comberti Bach Prize i jest współzałożycielką

orkiestry Le Concert d'Apollon. Podobnie jak Daria Spiridonova gra na instrumencie wykonanym w 1691 roku przez amsterdamskiego mistrza.

Obok skrzypaczek usłyszymy litewską sopranistkę Emilę Ribokaitę, absolwentkę prestiżowej Schola Cantorum Basiliensis w klasie śpiewu dawnego i laureatkę konkursu Musikfestspiele Potsdam Sanssouci, a także Barbarę Fischer – doświadczoną wiolonczelistkę barokową i gambistkę.

Skład zespołu uzupełnia Anna-Liisa Eller, estońska wirtuozka kannelu. Artystka obroniła doktorat w Estońskiej Akademii Muzyki i Teatru, studiowała w Lyonie oraz w Trossingen u Rolfa Lislevanda, a jej solowy album dla wytwórni Harmonia Mundi zdobył tytuł estońskiego klasycznego albumu roku 2021.

Daria Spiridonova | skrzypce

Elise Dupont | skrzypce

Emilė Ribokaitė | sopran

Anna-Liisa Eller | kannel

Barbara Fischer | violone

Pieśni o życiu, przemijaniu i losie wyrastają z miejsc, w których wychowały się artystki tworzące projekt Quiet Songs.

Tkają one jedną nić łączącą pięć różnych kultur, a inspiracje płynące z pieśni ludowych zapraszają wykonawczynie do improwizacji, z których wyłaniają się medytacyjne pejzaże dźwięków.

1. Marienlied | instr.

2. Stille Zeit | instr.

3. Traubenwalzer | instr.

4. Da Summa is aussi

Da Summa is aussi, I muass obi ins Tal,
Pfiat die Gott, mei schiane Alma,
pfiat di Gott Tausendmal
Schian staad is schon wordn,
ja, koa Vogerl singt mehr, ja,
und es waht schon der Schneawind
vom Wetterstoan her, ja,
und es waht schon der Schneawind
vom Wetterstoan her.

*Lato już przeminęło,
czas mi zejść znów do doliny,
zostań z Bogiem, piękna Almo,
z Bogiem po tysiąckroć.
Cisza już wszędzie nastąta,
ptaszek żaden nie śpiewa,
od Wettersteinu nadciąga śnieżny wiatr,
od Wettersteinu nadciąga śnieżny wiatr.*

Es Staonwänd, es Gamsberg,
pfiat Gott all mitnand.
Es tausend-schiane Bliamlan
so liab und bekannt.
Mia Hüttal, mei kloans,
ja, kimmt man nit aus meim Sinn, ja,
wo I oftmals so traurig und glücklich
gwesn bin, ja,
wo I oftmals so traurig und glücklich
gwesn bin.

*O skalne ściany, o Gamsbergu,
żegnajcie mi wszyscy.
I wy, tysiąckroć piękne kwiaty,
tak drogie i znajome.
Moja chatko maleńka,
zostaniesz mi z pamięci,*

*gdzie nieraz byłem tak smutny
i tak szczęśliwy,
gdzie nieraz byłem tak smutny
i tak szczęśliwy.*

So hart wia mirs heint ischs
miar a no nia gschehn,
Bald sollt I meine Alma
heint s'letzsche Mal segn.
Und muass I gar bald schun
zur Erd und zur Ruha, ja,
so deckts mi mit Felsstoan
und Almbliamlan zu, ja,
so deckts mi mit Felsstoan
und Almbliamlan zu.

*Tak ciężko jak dziś jeszcze nigdy mi nie było.
Wkrótce po raz ostatni ujrzę moją Almę.
A jeśli już niebawem
przyjdzie mi spocząć w ziemi,
niech przykryją mnie skalne kamienie
i kwiaty alpejskie,
niech przykryją mnie skalne kamienie
i kwiaty alpejskie.*

5. Es tuat scho herbstelen

Es tuat scho herbstelen, in alle Gründ.
Roat sein die Grantplatz, kalt geaht da Wind.
Wean ma tal atreibm, nimma lang da bleibm,
Ham ma dahoam die warme Stubm.
Hoe di jo diri, drihuldjo, drihuldjo, hoe di jo diri,
Fahrn ma gen hoam.

*Jesień już pachnie w dolinach,
czerwienią się krzewy borówek,
chłodny wieje wiatr.
Wnet sprowadzimy stada do doliny,*

*długo tu nie zabawimy,
bo czeka nas ciepła izba.
Hoe di jo diri, drihuldjo, drihuldjo, hoe di jo diri,
wracamy do domu.*

Aufbischt und heagricht sein Kalm und die Kiah,
Alma jiatz Pfiat die Gott s'isch nimma zfriah,
Wean ma tal atreibm, nimma lang da bleibm,
Ham ma dahoam die warme Stubm.
Hoe di jo diri, drihuldjo, drihuldjo, hoe di jo diri,
Fahrn ma gen hoam.

*Przygotowana jest hala i przystrojone krowy.
Almo, zostań z Bogiem, na nas już czas.
Wnet sprowadzimy stada do doliny,
długo tu nie zabawimy,
bo czeka nas ciepła izba.
Hoe di jo diri, drihuldjo, drihuldjo, hoe di jo diri,
wracamy do domu.*

Sennrin geah lass da sagn, tua di nit gram.
Kimmt eh unt a da Bua her über d'Lab.
Wean ma tal atreibm, nimma lang da bleibm,
Ham ma dahoam die warme Stubm.
Hoe di jo diri, drihuldjo, drihuldjo, hoe di jo diri,
Fahrn ma gen hoam.

*Pasterko, powiedziano mi, żebyś się nie smuciła,
bo twój kochany
też zejdzie wkrótce przez przełęcz.
Wnet sprowadzimy stada do doliny,
długo tu nie zostaniemy,
bo czeka nas ciepła izba.
Hoe di jo diri, drihuldjo, drihuldjo, hoe di jo diri,
wracamy do domu.*

6. Anoj pusěj Dunojélio

Anoj pusěj Dunojélio

pievelė žaliavo;
grėbė pulkas mergužėlių
grėbdamos dainavo.

*Po tamtej stronie Dunojėlis
zieleniła się łąka,
śpiewając grabiły ją
piękne dziewczęta.*

Nedainuokit, mergužėlės,
tų graudžių dainelių.
Negraudinkit man širdelės
jaunam kareivėliui.

*Tych żałosnych pieśni,
dziewczęta, nie śpiewajcie,
serca młodego żołnierza
nie zasmucajcie.*

Gul kareivėlis pašautas
nuo karės pašautas,
stovi juodbėris žirgelis
kamanoms pamautas.

*Na wojnie biedny żołnierz
leży postrzelony,
a przy nim stoi gniady
konik osiodłany.*

Eik, Žirgeli juodberėli,
ką as pasakysiu:
aš ant tavo kamanėlių
laiškelį rašysiu.

*Idź, mój gniady koniku,
i zrób, co ci powiem:
w liście pod twym siodłem
o śmierci swej opowiem.*

7. Leliumai

Leliumai, oi kas vaikščiojo, leliumai
ir takelius mynė, leliumai.

*Leliumai, oj, kto chodźi, leliumai,
i ścieżki wydeptywa, leliumai.*

Leliumai, ir takelius mynė, leliumai
ir rasele krėtė, leliumai.

*Leliumai, i ścieżki wydeptywa, leliumai,
i rosę strząsa, leliumai.*

Leliumai, antelė vaikščiojo, leliumai
ir lizdelį vijo, leliumai.

*Leliumai, kaczuska chodźi, leliumai,
i gniazdko wi, leliumai.*

Leliumai, oi kas vaikščiojo, leliumai
rūtelių daržely, leliumai.

*Leliumai, oj kto chodźi, leliumai,
w ogródku rutowym, leliumai.*

Leliumai, rūtelių daržely, leliumai
ir rasele krėtė, leliumai.

*Leliumai, w ogródku rutowym, leliumai,
i rosę strząsa, leliumai.*

Leliumai, mergelė vaikščiojo, leliumai
ir rasele krėtė, leliumai.

*Leliumai, dziewczyna chodźi, leliumai,
i rosę strząsa, leliumai.*

Leliumai, ir rasele krète,
ir rutele skynė, leliumai.

*Leliumai, i rose strzasała,
i rute zrywała, leliumai.*

Leliumai, ir rūtele skynė
ir vainiką pynė, leliumai.

*Leliumai, i rute zrywała,
i wianek wiła, leliumai.*

8. Žalio vario

Kas tave šaukia, žalio vario?
Ponai broliai didi drauge.

*Kto cię woła, zielony miedziaku?
Panowie bracia wielką gromadą.*

Ko jūs ponai norit, žalio vario?

Czego wy, przybysze, chcecie, zielony miedziaku?

Vyrelio norim, žalio vario...

Młodziana chcemy, zielony miedziaku.

Ai kas atvers vartus, žalio vario...

A kto otworzy wrotą, zielony miedziaku?

Mes atversim vartus, žalio vario...

My otworzymy wrotą, zielony miedziaku.
Atverkit vartus, žalio vario...

Otwórzcie wrotą, zielony miedziaku.

Važiukit sveiki, žalio vario...

Jedźcie szczęśliwie, zielony miedziaku.

9. Kur tas šaltinėlis?

Kur tas šaltinėlis
Kur aš jaunas gėriau?
Kur ta mano mergužėlė,
Kurią aš mylėjau?

*Gdzie jest źródło,
z którego pijałem?
Gdzie ta dziewczyna,
którą kochałem?*

Kurią aš mylėjau
Širdelėj turėjau
Kas naktelę per sapnelį
Žodelį kalbėjau.

*Którą kochałem,
w sercu nosiłem,
i co noc słodko
do niej przemawiałem.*

Jau tas šaltinėlis
Žolele užaugo
Jau ta mano mergužėlė
Už kito išėjo.

*Już mi to źródło
trawą zarosło,
już moja dziewczyna
za innego poszła.*

Balnosiu žirgelį
Žirgą juodberelį

Vysiu vysiu mergužėlę
Ir josios pulkelį.

*Osiodłam koniką,
konia karego,
będę gonił dziewczynę
do tchu ostatniego.*

10. Разлилась

Разлилась, разлилась речка быстрая.
Через ту речку перекладинка лежит.
Там шли прошли три сестрычоники.
Старшая сестра наперед пошла.

*Rozlała się rzeczka bystrą, rozlała.
Na tej rzeczce kładka leżała.
Przeszły przez nią trzy siostrzyczki.
Najstarsza naprzód się wysunęła.*

Перекладинка обломилось.
Старшая сестра утопилось.
Там шел прошел ее брат родной.
Старшая сестра ему привиделась.

*Kładka się złamała.
Najstarsza siostra utonęła.
Tam też szedł jej brat rodzony.
Najstarsza siostra mu się przywidziała.*

Синя речушка это кровь моя.
Ай, травушка это волос мой.
Белы камушки это груди мои.
Быстра рыбица это глазоньки мои

*„Sina rzeczka – to krew moja.
Ach, trawka – włosy moje.
Białe kamyczki – piersi moje.
Bystra rybka – oczka moje”.*

11. По-над Русью святою

По-над Русью Святою
Всё малиновы звоны
С колоколен соборных
До обителей дальних.

*Ponad Świętą Rusią
dzwony się rozległy
od dzwonnicy soborowych
do monasterów odległych.*

Припев: Ангел вопияше:
„Радуйся, Дево; возвеселитесь,
Горы и холмы, моря и реки,
И человеки Воскресению!”.

*Ref. Anioł wołał:
„Raduj się, Dziewico, weselcie się,
góry i pagórki, morza i rzeki, i ludzie.
Pan zmartwychwstał!”.*

Ныне Светлая Пасха,
Воскресенье Христова.
Поют ангелов лики,
Славят братия в храмах.

*Dziś Jasna Pascha,
Chrystusa Zmartwychwstanie.
Śpiewają chóry anielskie,
sławią Pana w świątyni.*

Пасха, красная Пасха,
Воссияй, всечетная,
Избавление скорби,
Свет Чертога Христова.

*Pascho, czerwona Pascho,
czcigodna, jaśniejąca,*

*uwolnienie od smutku,
światłością Chrystusa świecąca.*

Пасха райские двери
Отверзаеше верным.
Агнец Божий приемлет
Грех спасенного мира.

*Pascha otworzyła
wiernym rajskie wrota.
Baranek Boży przyjmuje
grzech zbawionego świata.*

12. Äpipa

Бас, кызым, әпипә,
Син басмасаң, мин басам.
Синең баскан эзләреңә
Мин дә китереп басам.

*Tańcz, dziewczyno, Äpipo,
jeśli ty nie zatańczysz, zatańczę ja.
W ślady twoich kroków
postawię swoje stopy ja.*

Бас, кызым, әпипә,
Син басмасаң, мин басам.
әпипәнең калачларын
Ашап калыйм ичмасам.

*Tańcz, dziewczyno, Äpipo,
jeśli ty nie zatańczysz, zatańczę ja.
Przynagla mnie Äpipa,
kołaczy zjeść mi nie da.*

Бас, кызым, әпипә,
Идәннәре селкенсен:
Идәннәре селкенсен дә
Кияү күңеле жїлкенсен.

*Tańcz, dziewczyno, Äpipo,
niech podłoga się trzęsie,
niech podłoga się trzęsie,
a serce pana młodego też niech zadrży.*

Бас, кызым, эпипә,
Сындыр идән тактасын.
Сындырсаң идән тактасын,
Кияү түләр акчасын.

*Tańcz, dziewczyno, Äpipo,
złam deskę w podłodze.
Jak zepsujesz podłogę,
pan młody zapłaci za szkodę.*

13. Oh Jeesus, Sinu valu

Oh Jeesus, Sinu valu,
Su raske kannatus,
see saadab mulle elu
ja on mu rõõmustus.
Su vermed ja Su haavad,
Su kibuvitsakroon
mu õnnistuseks saavad,
siis kui mul raske on.

*O Jezusie, Twój ból
i ciężka męka Twoja
prowadzi mnie przez życie
i jest radością moją.
Twe rany i cierpienia,
z cierni korona Twoja
są mi błogostawieństwem,
gdy idzie trwoga moja.*

Sind, Jeesus, näkku löödi,
Sa Kõigevägevam!
Sind pilgati ja naerdi,

Sa kõige ilusam!
Kõik inglid kummardavad
Sind kiites, austades,
kuid õelad halvustavad
Sind ära põlates.

*Ciebie w twarz uderzono,
o Przenajchwalebniejszy,
okrutnie Cię wyśmiano,
o Jezu Najpiękniejszy.
Przed Tobą aniołowie
z czcią wielką przyklękają,
a źli przez swoje czyny,
bluźniąc, Cię obrażają.*

Mis iial Sina tegid,
et Sind nii vaevati?
Kõik, mis Sa kurja nägid,
on minu patusüü.
Mu peale armu heida,
mind ära nuhtle Sa,
vaid lase armu leida,
kui hirmu tunnen ma.

*Cóż złego uczyniłeś,
że tak Cię umęczono?
To moje grzechy były,
a Ciebie obciążyły.
Wejrzyj na mnie łaskawie,
nie karz mnie, o mój Panie,
lecz daj mi łaskę swoją,
gdy trwoga przyjdzie na mnie.*

14. Kes Jumalat nii laseb teha

Kes Jumalat nii laseb teha,
kui Tema tunneb ülevalt,
ei Jumal temast ära lähe,

ehk temal küll on häda käes;
siis sina usku tunnistad,
kui hädas usud Jumalat.

*Jeśli zgadzasz się z wolą Bożą,
z tym, co On postanowił dla ciebie,
to wierz, że Bóg cię nie opuści,
kiedy się znajdziesz w potrzebie.
A najmocniej zaświadczysz o wierze,
gdy w niedoli mocno Mu się powierzysz.*

Mis on sul suurest murest abi?
Mis kasu annab kurvastus?
Sa läed küll vanaks mure läbi,
ei lõpe sinu viletsus.
Kui sina liialt muretsed,
siis oma vaeva kasvatad.

*Bo ani smutek ci nie pomoże,
ani serca wielkie zmartwienie.
Od trosk będziesz czuć się gorzej
i nie skończy się twoje cierpienie.
Im więcej troskał się będziesz,
tym cięższe będzie twoje brzemię.*

Kõik olgu nii kui Jumal tahab,
kes kõige asja tegija;
kuis Tema sinu osa jagab,
nii pead sa rahul olema.
Küll Jumal teab nii selgesti,
mis tuleb tarvis kõigile.

*Niech więc wszystko będzie, jak Bóg chce,
bo On jest stwórcą wszystkiego.
Przez Niego los jest nam przeznaczony,
bo On najlepiej wie,
co jest dobre dla każdego,
i dlatego bądźże zadowolony.*

15. Kas on linnukesel muret

Kas on linnukesel muret,
kust ta saab, mis ta sööb?
Kas ta nälga sureb?
Tema loodab Looja peale,
hüppab seal oksa peal,
rõõmsalt tõstab hääle.

*Czy ptaszek się martwi,
skąd pokarm weźmie, co zje?
Czy umrze z głodu?
On Stwórcy swemu ufa,
skacze na gałęzi,
radośnie głos podnosi.*

16. Miks mu süda ennast vaevab | instr.

17. Salley Gardens

Down by the salley gardens my love
and I did meet;
She passed the salley gardens
with little snow-white feet.
She bid me take love easy,
as the leaves grow on the tree;
But I, being young and foolish,
with her would not agree.

*Tam w dole, przy wierzbowych zaroślach,
spotkałem się z miłą mą,
szła przez wierzbowe zarośla,
jej stopy białe jak śnieg.
Rzekła: „Miłość niech rośnie powoli,
jak liść na drzewie”,
lecz ja, nierozumny i młody,
nie chciałem zgodzić się z nią.*

In a field by the river my love and I did stand,
And on my leaning shoulder she laid her
snow-white hand.
She bid me take life easy,
as the grass grows on the weirs;
But I was young and foolish,
and now am full of tears.

*Na łące nad rzeką staliśmy razem,
ma miła i ja,
a na moim pochylonym ramieniu
złożyła dłoń białą jak śnieg.
Rzekła mi: „Żyj spokojnie, jak trawa rośnie
przy jazach”,
lecz byłem nierozumny i młody,
a dziś pełen jestem łez.*

18. The Ash Grove

Down yonder green valley
where streamlets meander,
When twilight is fading, I pensively rove,
Or at the bright noontide in solitude wander
Amid the dark shades
of the lonely Ash-grove.
'Twas there while the blackbird
was joyfully singing,
I first met my dear one, the joy of my heart;
Around us for gladness
the bluebells were ringing,
Ah! then little thought I
how soon we should part.

*Tam w dole, w zielonej dolinie,
gdzie strumienie się wiją,
gdy blednie już zmierzch, zamyślony wędruję
lub w blasku południa samotnie się błąkam
wśród mrocznych cieni jesionowego gaju.*

*Tam właśnie, gdy kos radośnie śpiewał,
ujrzałem po raz pierwszy tę, co serce me raduje.
Wokół nas dzwonki leśne brzmiały z weselem,
ach, wtedy nie przeczuwałem,
jak rychło się rozstaniemy.*

Still glows the bright sunshine
o'er valley and mountain,
Still warbles the blackbird
his note from the tree,
Still trembles the moonbeam
on streamlet and fountain;
But what are the beauties of nature to me?
With sorrow, deep sorrow, my bosom is laden,
All day I go mourning in search of my love.
Ye echoes, O tell me, where is the sweet maiden?
She sleeps 'neath the green turf
down by the Ash-grove.

*Wciąż złoci się słońce nad górą i doliną,
wciąż kos z drzewa nuci swą pieśń,
wciąż drży blask księżycy nad strugą i zdrojem,
lecz cóż mi po urodzie natury?
Głęboki smutek me serce przepętnia,
przez cały dzień błędzę, szukając mej miłej.
O echa, powiedzcie,
gdzie jest ta dziewczyna słodka?
Śpi pod zieloną darnią tam,
przy jesionowym gaju.*

19. Tarleton's jig | instr.

20. Balowe | instr.

21. Edinburgh Town

Twass within a furlong of Edinburgh Town,
In the rosy time of year

when the grass was down;
Bonny Jocky blithe and gay,
Said to Jenny making hay,
“Let’s sit a little (dear) and prattle,
‘tis a sultry day.”
He long had courted the black-brown maid,
But Jocky was a wag
and would ne’er consent to wed,
Which made her Pish and Pooh,
And cry out “It will not do,
I cannot, cannot, wonnot, wonnot buckle to.”

*To było w odległości mili od miasta Edynburga,
wiosenną porą, gdy trawa była skoszona,
wesoty Jocky, radosny i swobodny,
rzekł do Jenny, która zbierała siano:
„Usiądźmy chwilę, moja droga,
i porozmawiajmy, bo dzień jest parny”.
Od dawna się zalecał
do ciemnowłosej dziewczyny,
lecz Jocky był żartownisiem
i nigdy nie chciał się żenić,
dlatego ona ciągle mówiła: „Phi, e tam!”,
i wykrzykiwała: „To się nie uda,
nie mogę, nie mogę, nie chcę,
nie chcę się ugiąć”.*

He told her marriage was grown a mere joke,
And that no one wedded now
but the scoundrel folk,
Yet my dear thou should’st prevail,
But I know not what I ail,
I shall dream of clogs and silly dogs
With bottles at their tail;
But I’ll give thee gloves and a bongrace to wear,
And a pretty filly-foal to ride out and take the air,
If thou ne’er wil’t Pish and Pooh,
And cry it ne’er will do,
I cannot, cannot, wonnot, wonnot buckle to.

*Mówił jej, że małżeństwo teraz śmiech tylko budzi
i że nikt się teraz nie żeni prócz nikczemnych ludzi.
„Lecz ty, moja droga, powinnaś mnie przekonać,
żebym śnił o chodakach i głupich psach
z butelkami przy ogonach,
a dam ci rękawiczki i chustkę na głowę ozdobną,
i jeszcze na przejażdżki twoje piękną klacz żrebną,
jeśli nigdy nie będziesz mówić: „Phi, e tam!”,
i nie będziesz krzyczeć, że „to się nie uda,
nie mogę, nie mogę, nie chcę, nie chcę się ugiąć”.*

That you'll give me trinkets, cried she, I believe,
But ah! what in return must your poor Jenny give;
When my maiden treasure's gone,
I must gang to London-Town,
And roar and rant, and patch and paint,
And kiss for half-a-crown;
Each drunken bully oblige for pay,
And earn a hated living in an odious fulsome way,
No, no, no, it ne'er shall do,
For a wife I'll be to you,
Or I cannot, cannot, wonnot, wonnot buckle to.

*„Że dasz mi ozdoby, wierzę” – zawołała – „ale
co ja w zamian dam tobie, skoro biedna jestem?
Gdy mój dziewiczy skarb przepadnie,
będę musiała udać się do Londynu,
tam wrzeszczeć i szaleć, pudrować się i malować,
i za pół korony całować,
usługiwać za pieniądze brutalom pijanym i brudnym
i zarabiać na znienawidzone życie
w ten sposób ohydny.
Nie, nie, nie – to się nigdy nie stanie!
Będę twoją żoną,
albo nie ugnę się, nie...”.*

22. Three ravens

There were three ravens sat on a tree,

Down a down hey down hey down.
They were as black as they might be,
With a down.
Then one of them said to his mate:
“Where shall we our breakfast take?”
With a down derry derry derry down down.

*Trzy kruki usiadły na drzewie,
czarne pióra lśniły na nich,
jeden spytał drugiego: „Nie wiesz,
gdzie dzisiaj zjemy śniadanie?”.*

Down in yonder greenfield,
Down a down hey down hey down.
There lies a knight slain under his shield;
With a down.
His hounds they lie down at his feet,
So well they their master keep.
With a down derry derry derry down down.

*Na tamtej zielonej łące
zabity rycerz leży pod tarczą,
lecz są przy nim psy strzegące,
przy stopach jego leżą i warczą.*

His hawks they fly so eagerly,
Down a down hey down hey down.
There is no fowl dare him come nigh
With a down.
But down there comes a fallow doe,
As great with young as she might go.
With a down derry derry derry down down.

*Sokół go broni też żarliwie,
z nim żaden ptak się nie chce mierzyć,
tylko panna podchodzi bliżej,
panna brzemienna, ani chybi.*

She lifted up his bloody head,
down a down hey down hey down.
And kissed his wounds that were so red.
With a down.
She got him up upon her back
and carried him to an earthen lake.
With a down derry derry derry down down.

*Uniosła jego zakrwawioną głowę,
ucatowała jego krwawe rany,
włożyła go na swoje plecy
i zniosła tam, gdzie staw gliniany.*

She buried him before the prime,
Down a down hey down hey down.
She was dead herself ere evensong time.
With a down.
Now God send every gentleman
Such hounds, such hawks and such a leman.
With a down derry derry derry down down.

*Pochowała go przed południem,
sama umarła przed nieszporami.
Niech Bóg obdarzy każdego rycerza
taką kochanką, sokotem i psami.*

23. Almande de symmerman | instr.

24. De maeght in de borst getroffen

De maeght in de borst getroffen, klaegt
Wel hoe! moet ick noch langer veynsen?
En moet het noch al zijn bedeckt
Waer toe mijn jonge ziele streckt?

*Zakochana dziewczyna narzeka:
„Ach, czy mam udawać jeszcze dłużej?
Czy mam dalej w ukryciu czekać,
dokąd moja młoda dusza zmierza?*

Neen, neen; naer lang en angstig peynsen,
Dient eenmael uyt te zijn geseyt,
Wat my in desen boesem leyt.

*Nie, nie, po długim i bolesnym rozmyślaniu
muszę w końcu powiedzieć,
co mam w swoim sercu na dnie.*

Wel aen, ick worde met verlangen
Versogt van seker jong-gesel,
En siet! ick weet hy meynt het wel:

*Otóż pewien młodzieniec mnie prosi,
tęskni on za mną ogromnie
i widzę, i wiem, że on ma dobre zamiary”.*

Hy is door heete min bevangen,
En ick (al schijn ick wonder koel)
Weet oock wat ick in my gevoel.

*On jest ogarnięty gorącą miłością,
a ja, choć udaję, że jestem chłodną,
również myślę o nim z czułością.*

Het is nu ruym een jaer geleden,
Dat hy tot my hier eerstmael quam,
Dat hy tot my zijn toevlugt nam;

*Minął już pełny rok,
od kiedy pierwszy raz tu do mnie przyszedł
i kiedy szukał u mnie schronienia.*

’t Is seker lang genoeg getoeft
Voor eene die een man behoeft.
Ick ben gevleyt, gestreelt, gebeden;

*Pochlebiał, pieścił, prosił.
To z pewnością wystarczająco długo trwało
dla tej, która potrzebuje męża.*

Wel, moeder, let op dese saken,
En dient u van den nutten tijdt,
My dunckt het is genoeg gevrijt;

*No więc, matko, zważże na to,
wykorzystaj dobrą chwilę,
dość już było tych zalotów.*

Dus wilt doch eens een eynde maken:
Een rijpe peere dient gepluckt,
Eer dat het met haer qualick luckt.

*Zatem proszę, zakończ to wreszcie:
dojrzałą gruszkę trzeba zerwać,
zanim spotka ją nieszczęście.*